

országgyűlési képviselő

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: V/9837

Érkezett: 2016 MÁRC 29.

Politikai vita kezdeményezése

Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 86. § (1) bekezdése alapján kezdeményezzük, hogy az Országgyűlés politikai vitát tartson

„A magyar egészségügy jelenéről és jövőjéről.”

címmel.

A javaslat indokolását és a szükséges számú aláírást mellékelten csatoljuk.

Budapest, 2016. március 29.

Tisztelettel:

dr. Lukács László György
országgyűlési képviselő
Jobbik Magyarországért Mozgalom

Indokolás

Az elmúlt hónapokban egyre növekvő társadalmi feszültség tapasztalható az egészségügy teljes rendszerével kapcsolatban. A rendszerváltozás óta eltelt 25 év alatt az egészségügyben és annak környezetében végbe ment változások – vagy éppen a tudatos változtatások hiánya – olyan helyzetet teremtettek, amelyben nem csak az abban dolgozók, hanem az azzal érintkező lakosságban is komoly félelmeket és indulatokat keltenek.

Az elmúlt év végére és 2016 elejére nyilvánvaló vált, hogy az egészségügyet naponta rázzák meg az egyre súlyosabb válságjelenségek, amelyek már veszélyeztetik annak rendes működését. Az intézményeket, a benne dolgozókat, illetve az intézményi rendszert működtető államot ért kritikák súlyos mértékben csökkentik az egészségügybe, annak dolgozóiba és az egészségügyi szolgáltatásokba vetett bizalmat, amely bizalomvesztés végső soron az egészségügyi ellátórendszer összedőlésével fenyeget. Az egészségügyi ellátórendszert ért napi szintű kritikák jogosak, a kritikákra adott válaszok és megoldások nem tűnnek halasztást. A rendszer átalakításár és javítására az egészségügyben dolgozók és az azzal kapcsolatba kerülő lakosok felvetései alapján a törvényhozás képes és tartozik felelősséggel. Éppen ezért is szükséges, hogy az Országgyűlés – mint a képviselői demokrácia legfőbb szerve – az egészségügyi válsághelyzettel kapcsolatban felmerült kérdésekkel foglalkozzon és azokkal kapcsolatban, vitát követően lépéseket tegyen a megfelelő jogalkotás érdekében.

Az egészségügyi ellátórendszer problémáinak lehető leggyorsabb orvoslása nem politikai, hanem nemzeti ügy. Ezért szükséges az Országgyűlésnek erről vitát folytatnia, majd ennek eredményeként a szükséges jogszabályok megalkotását kezdeményeznie.

A törvényhozás által megvitatásra és törvényhozásra javasolt témák között különösen nagy hangsúllyal jelenik meg az egészségügyi rendszer finanszírozásának kérdése, amelynek keretében áttekintésre szorul, hogy miként lehet megoldani az egészségügy költségvetési alulfinanszírozottságát. Ez egyrészt jelenti azt, hogy miként lehet növelni az egészségügyre fordított állami források összegét, amely a „Jó Állam” jelentés szerint is a nemzeti össztermékhez viszonyítottnan 5,6 %-ról 4,7% -ra csökkent 2010 és 2013 között és az elmúlt években sem emelkedett 0,1 százalékpontnál többel. Az egészségügyre fordított állami kiadások alulmúlják nem csak a lakosság által elvárt szintet, de a Nyugat- és Kelet-Európai országokkal összehasonlításban is kirívóan alacsony ez az arány.

Az egészségügyre fordított állami pénzeszközök alacsony arányának egyik tünete az egészségügyi intézmények adósságállományának halmozódása. Az egészségügyi szolgáltatások legnagyobb mennyiségét végző fekvőbeteg intézmények részint a részükre az ellátásra jutott díj 2008 óta változatlansága miatt (objektív ok), illetve egyéni adottságaik miatt (szubjektív ok) úgy működnek, hogy hónapról-hónapra növekszik az általuk termelt ki nem fizetett tartozások összege. Ennek jelenlegi szintje 3-4 milliárd forinttal nő havonta. A finanszírozási elégtelenségek következtében az intézményekben a tartozások halmozódása mellett olyan jelenségek ütötték fel fejüket, amelyek sok esetben a betegek csapódnak le, így a kialakult várólisták maguktól nem csökkenek, hanem plusz központi költségvetési

ráfördítással csökkenthetőek. A betegeknek sok esetben maguknak kell gondoskodniuk higiénias termékekről ellátásuk során, sőt sok esetben az eszközökhöz szükséges alkatrészeket is maguknak kell rendelkezésre bocsátaniuk a gyógyításhoz.

Szintén a finanszírozás hiányossága okozza, hogy az egészségügyi ágazat dolgozói nem csak belföldi más ágazatok dolgozóival történő összehasonlításban keresnek kevesebbet, hanem messze elmaradnak a nyugati, és jócskán elmaradnak a Visegrádi Négyek államainak egészségügyi dolgozói fizetésektől. A humán-egészségügyi területen dolgozók átlagkeresete nemzetgazdaságilag is a legalacsonyabb, amely nem csak, hogy méltánytalan munkájukra nézve, hanem pályaelhagyást, dolgozói elvándorlást eredményez és az utánpótlás képzés lehetőségeit rontja.

A jelenlegi egészségügyi ellátórendszerben dolgozó valamennyi munkavállaló alulfizetett, túlterhelt, amelynek következményeként a rendszerben egy humán-erőforrás krízis alakult ki. Ma Magyarországon az egészségügyben dolgozók a legkiégettebb munkavállalók, az elmúlt 25 év állandó krízise felemésztették őket.

Éppen ezért indokolt megvitatni, hogy milyen lépésekkel, mely és milyen nagyságrendű források bevonásával lehet megemelni az egészségügyre fordított összegeket, mert a rendszer a belső tartalékaiból már nem újítható meg a rendszer. Ezen felül meg kell keresni az állami pénzeszközök helyes ráfordításának módját is, amely méltányos és szükséges rangsort állít fel az intézményi finanszírozás emelése, a dolgozói bérek emelése között.

Az országgyűlési vitanapnak különösen kell foglalkoznia az egészségügy egyes alrendszerinek kérdésével, így külön az alapellátással, annak jövőbeli szerepével és funkciójával valamint szakellátás problémáival.

Az egészségügyi rendszer működésének egyik válságtünete a hálapénz rendszere. Mára már automatikussá vált a sok esetben a béreket pótoló, sokszor nem a valódi hála jegyében, hanem az ellátatlanságtól való félelem jegyében adott hálapénz. A törvényhozás régóta adós a hálapénz létét meghatározó következetes álláspont – annak tiltása – meghatározásában.

Különösen fontos foglalkozni az egészségügyi intézményi és egyéb feltételek jövőbeli fejlesztési lehetőségeivel és igényeivel, annak érdekében, hogy az EU-s fejlesztési ciklusban az egészségügy a valóban szükséges fejlesztési forrásokhoz jusson hozzá, és a fejlesztési összegek a legnagyobb hatékonysággal maradéktalanul hasznosulhassanak.

Érdemesnek mutatkozik áttekinteni a vita során a dolgozói önkormányzatok működésére vonatkozó (Kamarák) szabályokat, hogy azok a dolgozók érdekeinek megfelelően, növelt dolgozói részvétellel, aktivitással, a törvényhozásnak és államigazgatással szembeni nagyobb ellensúllyal, összességében erős önkormányzatisággal működhessenek.

Sajnálatos mellékterméke az egészségügyi rendszer elmúlt 25 éves lejtmenetének a magyar egészségügyi mutatók romlása, és azoknak a környező államoktól való elmaradása.

Magyarországon jelenleg az egészségügyben dolgozók eredményeihez, a magas színvonalú gyógyító tudáshoz képest meglehetősen alacsony a várható élettartam, bizonyos betegségekben (rákos megbetegedések) Európa legrosszabb kilátásaival rendelkeznek a magyar állampolgárok. Az egészségügy válság jelenségeinek felszámolása, tehát nem csak a rendszer működőképességének megőrzése miatt fontos, hanem az egészség megőrzése, a lakosság életkörülményeinek javítása miatt is szükséges. Ehhez feltétlenül át kell tekinteni, mely mutatókban és milyen okok miatt Európa legbetegbb nemzete a magyar, és fel kell tárni azokat a megoldási javaslatokat, amelyekkel a gyászos eredmények javíthatóak lehetnek. A mutatók javításához feltétlenül szükségesnek mutatkozik egy belső ellenőrzési és minőségbiztosítási rendszer létrehozása, amelynek keretében a betegek is ellenőrizni tudják az intézmények hatékonyságát és maguk is részeseivé válhatnak az egészségügy megőrzésének, vagy annak visszaszerzésének folyamatában.

Az országgyűlési vitanapnak tehát választ kell adni arra, hogy a törvényhozás miképp akarja megakadályozni az intézmények eladósodottságát, miként és milyen módon kívánja emelni a dolgozói béreket és miként kívánja javítani az ágazatban megtapasztalt rossz munkakörülményeket, annak érdekében, hogy az állam által fenntartott és működtetett egészségügyi rendszer és az abban dolgozók, valamint a gyógyulni vágyók között visszaálljon a kölcsönös bizalmi viszony és létrejöjjön egy korszerű rendszer.

Fentiek figyelembevételével javasoljuk a politikai vitanap megtartását.

A politikai vita megtartását a HHSZ. 86. § (1) bekezdése alapján javasoljuk:

Sorszám	Képviselő neve (Nyomatott betűvel)	Frakció	Aláírás
1.	RIG LAJOS	FOBBIK	
2.	SZILÁGYI GYÖRGY	JOBBIK	
3.	DR. APÁTI ISTVÁN	JOBBIK	
4.	Z. KAPAT DANIEL	JOBBIK	
5.	MAGYAR ZOLTÁN	JOBBIK	
6.	DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY	JOBBIK	
7.	Vejta Sándor	JOBBIK	
8.	Fegyver Molt	JOBBIK	
9.	Hegedűs László	JOBBIK	
10.	JABO SZABÓCS	Független	
11.	NOVAK ELÉN	JOBBIK	
12.	KESE ZOLTÁN	Független	
13.	DR. VIKTÓRIUS TÁLLAS	MSZP	
14.	KISS LÓRÁ	MSZP	
15.	DR. FODOR GÁBOR	Liberalis	
16.	Hörköny Dániel	MSZP	
17.	DR. STAUDER ANDRÁS	JOBBIK	
18.	DR. SCHIFFER ANDRÁS	LMP	
19.	DR. BEL BERNÁD	LMP	
20.	VOLNYI JÓZSEF	JOBBIK	
21.	ANDER BALÁZS	JOBBIK	
22.	Kulcsár György	JOBBIK	
23.	BANA TIBOR	JOBBIK	
24.	DR. GYÖRE CSABA	JOBBIK	
25.	DR. LEGÉNY ZSOLT	MSZP	
26.	KORNÁCS LAJOS	MSZP	
27.	JANOSICS BORBÉLY KÖRÖK	MSZP	
28.	TÓTH CSABA	LMP	
29.	HERINGES ANITA	MSZP	
30.	VÁRÓ DÓRA	JOBBIK	
31.	BANA ISTVÁN	JOBBIK	
32.	JABO Tímea	PM	
33.	Hörköny Dániel	MSZP	
34.	DR. NOZSA ISTVÁN	MSZP	
35.	Lukács István	LMP	
36.	Schmuck Erőkel	LMP	
37.	MIRKÓCZI ADÁM	JOBBIK	
38.	KONJA PÉTER	Független	
39.	VONA GÁBOR	JOBBIK	
40.	Lukács Zoltán	MSZP	
41.	György Zoltán	MSZP	
42.			
43.			
44.			
45.			